

Ime i prezime učenice: Jana Krušelj

Naslov rada: Neobična priča obične kravate

Razred: 6.c

Škola: Osnovna škola Bedekovčina

Ime i prezime mentorice: Ivana Kranjčec

Neobična priča obične kravate

Kravata je oduvijek bila ukras oko vrata. Kada bi pitali tate što im je najteže, većina njih sigurno bi rekla zavezati kravatu. Moj tata nema takvih problema. On zna vezati windsorski čvor. Zna, onaj koji izgleda kao slovo V i navodno je odličan kad kravatu morate nositi cijeli dan. Tata kod tog čvora najviše smeta to što, ako je kravata velika, velik je i čvor pa ga guši oko vrata. Postoji još i poluwindsorski čvor koji on sveže u tren oka. Iako najviše voli jednostavan čvor, pred susjedima se voli hvaliti vezanjem trostrukog čvora koji je jako kompliciran. Ponosno se šepuri svjestan kako mu taj čvor na kravati odlično pristaje. No, da krenem na priču.

Prije nekoliko godina moj je tata, slučajno, u dizalu otkrio susjedu da zna vezati kravatu. Od te je nesretne subote postao glavni vezač kravata u zgradi. Očajni susjedi dolazili su u zadnji tren da ih spasi iz nevolje. Neki su bili zadovoljni jednostavnim čvorovima, dok bi oni malo zahtjevniji tražili i kompliciranije. Tata je polako gubio živce, a mama mu je predložila da otvori obrt vezanja kravata. Nije najveći problem bio to što su susjedi dolazili. Veći je problem bio što su pojedini ostajali na kavi i na kolačima. Tako je moja obitelj bila upućena u sve

proslave u mjestu. Zapravo, tek sada počinje priča o onoj neobičnoj kravati. Bila je to posebna, svečana kravata marke Croata. Bila je skupa, ali mama kaže da joj nije žao novca. Bila je to kravata koju je tata ponosno nosio na njihovom vjenčanju. Još i danas visi u ormaru pažljivo zamotana u prozirnu najlonsku vrećicu. K nama bi „na vezanje“ pojedini susjedi dolazili u odijelima s kravatama koje uopće nisu pristajale boji odijela. Tada bi tata morao smisliti rješenje. Najteže mu je bilo prvi put reći da on ima savršenu kravatu koja će puno bolje pristajati. Tim joj je riječima udahnuo novi život. I tako je upravo ona prošla mnoga krštenja, svadbe, rođendane, pa i sprovode. Najsmješnije od svega bilo je to što je tata sam sebi vezao kravatu oko vrata, a tek ju je onda stavljao oko vrata susjeda, pažljivo je pritegnuo i lagano potapšao. Često je posjećivala i kemijsku čistionicu, ali kako je bila odlične kvalitete, to se na njoj nije primjećivalo.

S godinama se moj tata umorio. Sve je manje nosio kravate. Zahvaljivao je Bogu na internetu i na videima u kojima ljudi objašnjavaju kako lijepo svezati kravatu. Njega je tu vještinu naučio njegov tata i nije znao da će zbog toga biti jako popularan među susjedima. Kako je nestala potreba za njegovim uslugama, tati su druženja počinjala nedostajati. Tada je nastradala mama. Mučio ju je raznim načinima vezanja i čudio se zašto to nju uopće ne zanima.

Da je moj tata kojim slučajem bio hrvatski vojnik koji se pod francuskom zastavom borio u Tridesetogodišnjem ratu, sigurno bi nosio kravatu a la Croate. Nije bio vojnik, ali je bio dobar prema susjedima. I zato smo mu za prošli rođendan kupili novu kravatu. Svilenu, marke Croata. Obradovao se kao malo dijete. Dugo smo štedjeli za nju, ali isplatilo se kada smo vidjeli koliko ga je usrećila. Ta nova kravata sigurno neće proći sve ono što je prošla ona stara, pustolovna kravata.